

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2019 r. – Companhia de Seguros Índico/Komisja**(Sprawa T-672/19)**

(2019/C 399/115)

*Język postępowania: portugalski***Strony***Strona skarżąca:* Companhia de Seguros Índico SA (Maputu, Mozambik) (przedstawiciele: R. Oliveira i J. Schmid Moura, adwokaci)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wydanej przez Komisję Europejską w dniu 18 lipca 2019 r., i
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej wiary i nadużycia prawa:

Uruchomienie przez Biuro Krajowego Urzędnika ds. współpracy pomiędzy Republiką Mozambiku a UE (GON) gwarancji ustanowionych przez skarżącą, które leży u podstaw niniejszego sporu i które doprowadziło do wydania obecnie zaskarżanej decyzji Komisji, obarczone jest oczywistym naruszeniem zasady dobrej wiary i stanowi wyraźne nadużycie prawa. Brak zapłaty gwarancji przez skarżącą, uruchomionych bezprawnie przez GON, doprowadził Komisję Europejską do przyjęcia zaskarżonej decyzji, na mocy której skarżąca została wykluczona na okres trzech lat z uczestnictwa w postępowaniach w sprawie udzielenia zamówień publicznych regulowanych przez rozporządzenie Rady (UE) nr 2018/1877 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 2018/1046 lub z korzystania funduszy Unii ze względu na rzekome poważne wykroczenie zawodowe oraz z uwagi na istotne niedociągnięcia w wykonaniu podstawowych zobowiązań wynikających z wykonania zamówienia finansowanego z budżetu ogólnego Unii.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012:

Zaskarżona decyzja powinna zostać uchylona, ponieważ Komisja Europejska dopuściła się trzech oczywistych błędów przy „wstępnej kwalifikacji prawnej” zachowania skarżące, ponieważ:

- zachowania skarżące nie można zaklasyfikować jako „poważnego wykroczenia zawodowego” w rozumieniu art. 106 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012; i
- zachowania skarżące nie można zaklasyfikować jako „istotnych niedociągnięć w wykonaniu zamówienia finansowanego z budżetu” w rozumieniu art. 106 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 106 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012:

Należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ Komisja Europejska naruszyła zasadę proporcjonalności, a tym samym wykluczenie skarżące jest nieproporcjonalne.